

Χορταράκι ἀπ' τὸ λιβάδι

(Συρτὸ Αἰτωλοακαρνανίας)

Ἦχος πλ. δ'.

Χορταρά – τζάβαλε – χορταράκια ἀπ' τὸ λιβάδι,
χορταράκια ἀπ' τὸ λιβάδι, καὶ νερὸ ἀπ' τὸ πηγάδι.
ἴμένα στεί – τζάβαλε – ἴμένα στείλανε νὰ φέρω,
ἴμένα στείλανε νὰ φέρω, καὶ τὸ δρόμο δὲν τὸν ξέρω.

Παίρνω τό – τζάβαλε – παίρνω τὸ σταμνὶ στὸν ὦμο,
παίρνω τὸ σταμνὶ στὸν ὦμο, καὶ τραβῶ τὸν ἴσιο δρόμο.
Θέλησα – τζάβαλε – θέλησα νὰ φκιάξω βρύση,
θέλησα νὰ φκιάξω βρύση, μαρμαρένιο κυπαρίσσι.

Νὰ ῥχονται – τζάβαλε – νὰ ῥχονται ξανθές νὰ πλένουν,
νὰ ῥχονται ξανθές νὰ πλένουν, μαυρομάτες νὰ λευκαίνουν.
Ἦρθε τὸ – τζάβαλε – ἦρθε τὸ φτωχὸ κορίτσι,
ἦρθε τὸ φτωχὸ κορίτσι, ποῦλαμπε κι αὐτὸ κι ἡ βρύση.

* * *

Καλῶς ὠρισεσ βροχούλα

Ἦχος α'.

Καλῶς ὠρισεσ βροχούλα τ' οὐρανοῦ γλυκειὰ δροσιά,
σὲ προσμένουν μὲ λαχτάρα κάμποι δάση καὶ βουνά. (2)
Καλῶς ὠρισεσ βροχούλα τ' οὐρανοῦ γλυκειὰ δροσιά.
Ἄχ βροχούλα δροσερή! Ἄχ βροχούλα σταλαχτή!

Τὰ ὀλόδροσα νερά σου λούζουν θάμνους καὶ κλαριά,
πλημμυρίζουν τὰ χαντάκια ξεδιψάζουν τὰ φυτά. (2)
Τὰ ὀλόδροσα νερά σου λούζουν θάμνους καὶ κλαριά.
Ἄχ βροχούλα δροσερή! Ἄχ βροχούλα σταλαχτή!

Ὅλ' ἡ πλάση ξανανιώνει μὲ χαρὰ σὲ χαιρετᾶ,
Καλῶς ὠρισεσ βροχούλα τ' οὐρανοῦ γλυκειὰ δροσιά. (2)
Ὅλ' ἡ πλάση ξανανιώνει μὲ χαρὰ σὲ χαιρετᾶ.
Ἄχ βροχούλα δροσερή! Ἄχ βροχούλα σταλαχτή!

* * *

Τριανταφυλλιά μου κόκκινη
(Βάλτου Αιτωλοακαρνανίας)

Ἦχος πλ δ'.

Τριανταφυλλιά μου κόκκινη – κι ἀμάν ἀμάν –
τὸ ποῦ νὰ σὲ φυτέψω. (2)

Νὰ σὲ φυτέψω στὸ γιαλό – κι ἀμάν ἀμάν –
φοβοῦμ' ἀπὸ τοὺς ναῦτες. (2)

Νὰ σὲ φυτέψω στὸ βουνό – κι ἀμάν ἀμάν –
φοβοῦμαι μὴν κρῶσεις. (2)

Θὰ σὲ φυτέψω σ' ἐκκλησιά – κι ἀμάν ἀμάν –
σ' ὄμορφο μοναστήρι. (2)

Νὰ πέφτουν μῆλα ἐπάνω σου – κι ἀμάν ἀμάν –
νεράντζια στὴν ποδιά σου. (2)

Νὰ πέφτουν καὶ τὰ ἄνθη τους – κι ἀμάν ἀμάν –
ἐπάνω στὰ μαλλιά σου. (2)

* * *

Χελιδονάκι μου γοργό
(Αἰτωλοακαρνανίας καὶ Θεσσαλίας)

Ἦχος α'.

Χελιδονά – χελιδονάκι μου γοργό,
χελιδονάκι μου γοργό, γοργό μου χελιδόνι.

Ἐκεῖ ψηλά – ἐκεῖ ψηλά ποὺ περπατᾶς,
ἐκεῖ ψηλά ποὺ περπατᾶς καὶ χαμηλά κοιτάζεις.

Πήγαινε στό – πήγαινε στὸν Προφήτη Λιᾶ,
πήγαινε στὸν Προφήτη Λιᾶ, καὶ παρακάλεσέ τον.

Νὰ ρίξη ὁ Μά – νὰ ρίξη ὁ Μάρτης δυὸ νερά,
νὰ ρίξη ὁ Μάρτης δυὸ νερά κι ὁ Ἀπρίλης ἄλλο ἓνα.

Χαρὰ σ' αὐτόν – χαρὰ σ' αὐτόν τὸ γεωργό,
χαρὰ σ' αὐτόν τὸ γεωργό, πῶχει πολλὰ σπαρμένα.

